UN DEBUT TÎRZIU, DAR SPECTACULOS

„Cine ești dumneata, Tudorie ?", „Unde ai jucat pînă acum ?". „De unde ai venit și cum de ai ajuns la Petrolul ?"...

...Cîți dintre dv. stimați cititori nu și-au pus măcar una din aceste întrebări (firești, desigur), cînd au întîlnit numele acestui fotbalist în echipa petrolistă, unde a debutat fără mari încercări, fără a staționa pe banca rezervelor și a jucat turul campionatului de parcă ar fi fost în Divizia A de cînd lumea ?

★

...Timișul de Sus. Locul de pregătire a fotbaliștilor ploieșteni. Am profitat de ocazia ivită și într-una din seri am stat de vorbă cu **Constantin Tudorie**, fundașul central creditat de Ilie Oană. L-am rugat să ne spună cîteva lucruri despre el, să ne facă o sumară biografie sportivă. Și Tudorie, un băiat bine pregătit, n-a stat nici un pic pe gînduri, începînd să-și depene viața.

— M-am născut la Ploiești, la 1 aprilie 1949. Să știți că nu sînt un musafir nou al fotbalului. La 10 ani am fost legitimat la copii, la Școala sportivă din Ploiești. N-am uitat nici primul antrenor. El se numește T. Vieru. În 1964, am fost promovat la juniori, iar în 1966 selecționat în lotul județean de juniori, cu care am participat la tabăra de la Pitești. Acolo, însă, în al doilea meci m-am accidentat și cinci luni de zile am fost nevoit să stau pe tușă. Exact în perioada mea de lansare. După aceea, fără vreun antrenament special, de dragul fotbalului, am jucat trei luni la Feroemail, în campionatul județean. În această perioadă mi-am văzut de carte și în 1967 mi-am luat bacalaureatul la Liceul „N. Bălcescu". N-am neglijat fotbalul, dar mai întîi m-am gîndit să mă realizez pe plan profesional. În același an, am dat examen de admitere la Institutul Politehnic din Galați. Doi ani am fost student la construcții navale. Am început să joc și fotbal la Siderurgistul, devenită apoi Politehnica, unde aveam să rămîn pînă la venirea la Petrolul. Dar matematica era prea grea și am făcut un... transfer la Institutul Pedagogic — Facultatea de educație fizică, gîndindu-mă că e mai aproape de preocupările unui sportiv. Am luat-o de la capăt, cu examenul de admitere. Acum sînt profesor de educație fizică și predau ore la Școala profesională de auto.

C. TUDORIE

— Și totuși, cum ai ajuns la Petrolul ?

— Pe vremea cînd jucam la Galați, m-au solicitat S.C. Bacău, F. C. Galați și Dinamo. Nu știam ce să fac. M-am gîndit că părinții mei sînt la Ploiești, că viitoarea soție este tot din orașul meu natal și, fără să șovăi, am optat pentru... Petrolul.

— Cum a fost la debut ?

— Cu destule emoții, chiar dacă nu mai eram un puști. Întîmplarea a făcut să joc chiar împotriva lui Dinamo, echipa cu atîția internaționali. Mai mult, meciul era și televizat. Mă gîndeam că tot Galațiul e cu ochii pe mine. Încercam să mă încurajez singur: „Hai Tudorie, că nu mai ești un copil. Ei, ce dacă joci contra lui Dumitrache. Sare el bine la cap, dar nici tu nu ești așa de mărunt (n.n. 1,80 m — 75 kg). **De alergat, alergai bine la Galați. 11,3—11,4 pe „sută". A fost greu pînă a început meciul. După aceea am uitat de faima lui Dumitrache și mă gîndeam doar la mine și la echipa mea. La sfîrșit nu-mi dădeam seama dacă am jucat bine sau nu, dar toți au fost mulțumiți. Așa am debutat la Petrolul și în Divizia A, unde am jucat apoi toate cele 15 meciuri, din minutul 1 pînă în minutul 90.**

— Și cu însurătoarea cum a fost ?

— M-am căsătorit în ziua meciului cu Sportul studențesc. Echipa mi-a făcut cadou de nuntă victoria cu 3—0 împotriva Sportului studențesc. Nașul se ținuse de cuvînt. Știți cine e ? Mihai Ionescu, portarul nostru, acest excelent om și sportiv. N-am să uit acea duminică frumoasă.

— Te-ai căsătorit cu o sportivă ?

— Nu, soția mea e ingineră petrolistă. A absolvit de curînd Institutul de Petrol din Ploiești. Reușita ei pe linie profesională mă va stimula să-mi dau definitivatul și diferența la I.E.F.S.

— Ce gînduri are fotbalistul Tudorie ?

— Să devin un om de bază al Petrolului. Cred că voi reuși acest lucru pentru că sînt un om ambițios. Vreau ca împreună cu Ciupitu să formăm un bun cuplu de fundași centrali. Iar dacă Petrolul va reuși să joace într-una din cupele europene, ar fi ceva cu totul remarcabil pentru mine, un debutant. Credeți, oare că dacă m-aș gîndi și la națională ar rîde cineva de mine ? La 24 de ani ai mei, un fotbalist poate să se realizeze. Cu condiția să muncească cu pasiune.

Constantin ALEXE

DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI • DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI • DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI

ANTRENORUL CARE ACORDĂ CREDIT DEPLIN TINERETULUI

Gheorghe Nuțescu, antrenorul secund al Rapidului, își petrece majoritatea timpului în Giulești **„Acolo în potcoava stadionului de lîngă șine mă simt ca la mine acasă"** — îi place lui să spună. Într-adevăr, de dimineață pînă la asfințit pe antrenorul Nuțescu, îmbrăcat într-un trening vișiniu, îl întîlnești pe terenurile stadionului, acolo unde copiii Grantului descifrează tainele fotbalului.

L-am întîlnit în aceste zile pe pantele Predealului, alergînd cot la cot cu Răducanu, Boc, Năsturescu, Neagu și ceilalți jucători rapidiști. Nici n-ai crede că la cei aproape 50 de ani ai săi, are atîtea resurse de energie să poată ține pasul cu „plutonul tinereții"!...

Gheorghe Nuțescu a iubit și iubește fotbalul pe care-l slujește cu aceeași pasiune cu care — cu ani în urmă — îl practica mijlocașul Nuțescu la Metalochimic sau la Spartak București. N-a fost un nume sonor. N-a îmbrăcat niciodată tricoul echipei naționale, dar, acolo, în cadrul echipelor în care a jucat, și-a făcut întotdeauna pe deplin datoria.

Primele „miuțe", cu mingea de cîrpă le-a... gustat în Colentina, acolo unde a devenit pentru prima oară jucător legitimat la echipa cartierului, F.C. Suter, împreună cu Ion Vasile, Ion Panait și Dumitrescu III, avîndu-l ca antrenor pe Dragomir Țurlea. În 1946 s-a transferat la Metalochimic (azi Metalul). În primele zile, Nicușor, Drăgan, Ene I. Wetzer III, Florea, Pozgai, N. Marinescu, Saita sau Tîlmaciu, consacrații echipei, îl cam priveau de sus. Dar, după cîteva antrenamente, și-au dat seama de calitățile tehnice ale noului venit, titularizat din prima clipă de antrenorul N. Botescu. **Cu echipa metalurgiștilor cunoaște și satisfacția promovării în Divizia A.** După un stagiu de 8 ani în Pantelimon, în 1952, la îndemnurile antrenorului Gică Nicolae, vine la Spartak București (actuala echipă Progresul), unde joacă împreună cu Gică Andrei, Costel, Arsene, Carnic, Bentz, Banciu, Bociardi, Peterfi, Peteu și Paraschiv.

Încă din acea vreme manifesta o deosebită preocupare pentru îndrumarea și formarea tinerilor jucători, îi plăcea să se ocupe de instruirea juniorilor. Și atunci s-a gîndit să devină antrenor. Zis și făcut ! A promovat cursurile școlii din 1952, odată cu Spielman, Torjoc, Savu, Incze III — jucători care se aflau la sfîrșitul carierei sportive. Activitatea practică de antrenor și-o începe la echipa Bere Rahova. Apoi își încearcă șansa la formația de Divizia B Gloria Bistrița. Este solicitat mai tîrziu de Universitatea Craiova, unde lucrează împreună cu V. Călinoiu, iar ulterior cu R. Cosmoc și St. Coidum, cu o întrerupere de un an cînd se află la conducerea tehnică a echipei Metalul Tîrgoviște. Datorită cunoștințelor sale profesionale, interesului de a pregăti pe tinerii jucători și curajului de a le acorda credit, în 1969 devine antrenor secund la echipa reprezentativă de tineret, apoi la cea olimpică, obținînd o suită de rezultate meritorii. Din anul 1971 se stabilește la Rapid făcînd cuplu cu antrenorul Bazil Marian.

GH. NUȚESCU

Dacă îl întrebi pe Gh. Nuțescu care este cea mai frumoasă amintire din anii petrecuți pe dreptunghiul verde al gazonului îți va răspunde prompt :

„Faptul că am reușit să promovez la echipa pe care o antrenam o sumedenie de jucători tineri, toți deveniți apoi titulari în echipe de Divizia A sau B".

Este vorba de actualul internațional Dinu, frații Ionescu, Grancea, Stănescu, Buciumeanu la Metalul Tîrgoviște, Oprea, Niculescu, Deselnicu, Boșoteanu, Tacoi, Bălan la „U" Craiova sau Grigoraș la Rapid.

Acum, Gheorghe Nuțescu așteaptă ca, alături de Bazil Marian, să-și vadă împlinite și alte dorințe : **„Vrem ca Rapid să devină în returul campionatului o formație care să presteze cel mai spectaculos fotbal. Dar, pînă atunci dorim să avem o comportare frumoasă în jocurile din Cupa cupelor, chiar dacă adversara se numește Leeds United. Mă bucură faptul ca alți doi jucători de la echipa de tineret sînt gata să îmbrace tricoul primei formații. Este vorba de fundașul Marin Florin și de mijlocașul Rotaru, două autentice talente de care m-am ocupat în mod special și cărora le întrevăd un viitor frumos !**

Gheorghe NERTEA

PRIM PLAN

SAMEȘ

Sameș este singurul jucător (din cei 25 ai actualului lot A) care nu a apărut în rubrica prim-planului.

Apariția lui pe listă este, oricum, un mare succes personal. „Dintr-un singur foc", Sameș i-a înlocuit pe Dobrău, tînăra speranță a apărării dinamoviste, și pe Antonescu, despre care fostul antrenor al echipei naționale spunea, pe bună dreptate, că a fost cel mai bun jucător român în meciul cu Albania.

Dacă ar fi să selecționăm din calitățile stoperului de la „U" Craiova, ar trebui să admitem că formidabila lui tenacitate este mai puternică decît forța fizică în general și forța șutului în special.

Ștefan Sameș este, fără îndoială, un campion al tenacității. Luni în șir el a pornit din Dobroteşti spre centrul de antrenament 23 August, schimbînd, la tot pasul, mijloace de locomoție și făcînd deseori autostopul. În munca dură pe care și-a impus-o ca fotbalist junior, trebuie să figureze neapărat aceste două ore zilnice consacrate drumului.

Lucrurile s-au mai îmbunătățit cînd Sameș, elev al școlii profesionale la Electroaparataj, s-a îndreptat direct spre stadion, după orele de lucru.

În scurta biografie sportivă a lui Ștefan Sameș (născut la 14 octombrie 1951), momentul crucial a fost trecerea la „U" Craiova. Pornit de la tineretul Stelei, în schimbul lui... Smarandache, Sameș a găsit la Craiova ceea ce multor fotbaliști le lipsește în primii ani ai jocului, adică un „post pe schemă". Acolo, la Craiova, Sameș a jucat și a urcat.

Fără să fie un mare tehnician, Sameș impresionează prin duritate și alonjă, calități care au stat, după cît se pare, la baza preferințelor lui Valentin Stănescu.

Toți antrenorii prin mîna cărora a trecut masivul stoper al Craiovei, pun pe prim plan forța tenacității lui, pe care o consideră mai durabilă decît toate calitățile tehnice.

Ștefan Sameș este, așadar, în lotul echipei naționale. Mulți au impresia că el va rămîne doar „un om de lot", dat fiind că are în față barajul teribil al cuplului Boc—Dinu. Dar Sameș nu pare a fi un om slab de înger și știe că meandrele fotbalului sînt oricînd capabile să ofere situații noi.

Să-i urăm succes lui Sameș. Echipa noastră națională a trăit în primul rînd din jucători crescuți la școala perseverenței și răbdării...

Ioan CHIRILA

DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI • DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI • DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI